

**VANHEMMUUDEN TUKEMINEN ISÄ-TAAPEROSIRKUKSESSA JA
VARHAISKASVATUKSESSA – ISIEN KOKEMUKSIA**

Ammattikorkeakoulun opinnäytetyö

Sosionomikoulutus

Syksy 2022

Nelli-Lotta Hietaniemi

Tekijä Nelli-Lotta Hietaniemi

Vuosi 2022

Työn nimi Vanhemmuuden tukeminen isä-taaperosirkuksessa ja varhaiskasvatuksessa –
isien kokemuksia

Ohjaaja Liisa Kokkonen

TIIVISTELMÄ

Opinnäytetyön tarkoituksena oli tutkia taaperoikäisten isien kokemuksia vanhemmuuden tukemisesta. Tavoitteena oli syventää ymmärrystä siitä, miten isät kokevat saaneensa tukea vanhemmuuteensa varhaiskasvatuksen ympäristössä ja selvittää minkälaista tukea he ovat saaneet omaan vanhemmuuteensa isä-taaperosirkusryhmästä. Opinnäytetyössä ei tuoda ilmi toimeksiantajaa tutkittavien anonymiteetin takaamiseksi.

Tietoperusta koostui kolmesta keskeisestä aihepiiristä: isyys, vanhemmuuden tukeminen ja isä-taaperosirkus. Aineisto kerättiin Forms-kyselyllä. Kysely lähetettiin kuudelle isä-taaperosirkukseen osallistuneelle isälle. Tutkimus oli kvalitatiivinen eli laadullinen tutkimus. Aineisto analysoitiin käyttäen teemoittelua, ja teemoiksi muodostuivat isän ja lapsen välinen suhde ja yhdessä olo, arjen hallinta, vertaistuki, kyvykkyys vanhempana, isän ja lapsen välinen vuorovaikutus ja isän osallisuus lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laatimiseen.

Tämän opinnäytetyön tutkimuksen perusteella isä-taaperosirkukseen osallistuneet isät kokivat saaneensa tukea omaan vanhemmuuteensa toiminnasta. Tutkimustulokset osoittavat, että varhaiskasvatuksesta on saatu jonkin verran tukea.

Avainsanat Isyys, vanhemmuuden tukeminen, isä-taaperosirkus

Sivut 25 sivua ja liitteitä 4 sivua

Author Nelli-Lotta Hietaniemi

Year 2022

Subject Supporting parenting at father-toddler circus and early childhood education – experiences of fathers

Supervisors Liisa Kokkonen

ABSTRACT

The thesis examines the experiences of fathers of toddlers regarding parenting support. The aim of this thesis was to gather information about fathers' experiences of the parenting support in the early childhood education environment and find out what kind of parenting support they have received from the father-toddler circus group. To guarantee the anonymity of the study subjects, the client is not revealed in the thesis.

The theoretical background consists of three key topic areas: fatherhood, supporting parenting and father-toddler circus. The data were collected by using a questionnaire, which was sent to six fathers who participated in the father-toddler circus. A qualitative research method was used in this thesis. The material was analyzed using themes. The main themes were the relationship between father and child and them being together, control of everyday life, peer support, ability as a parent, interaction between father and child and the father's involvement in the drawing up the early childhood education plan.

The results prove that the fathers who had participated in the father-toddler circus had received support for parenting. Based on the thesis results, some of the fathers had received support from the early childhood education.

Keywords fatherhood, supporting parenting, father-toddler circus

Pages 25 pages and appendices 4 pages

Sisällys

1	Johdanto	1
2	Isyys	2
2.1	Isän ja lapsen välinen suhde ja yhdessäolo	2
2.2	Isän ja lapsen välinen vuorovaikutus	3
3	Vanhemmuuden tukeminen	4
3.1	Vanhemmuuden tukeminen sosionomina	4
3.2	Vanhemmuuden tukeminen varhaiskasvatuksessa	5
3.3	Isän osallisuus varhaiskasvatuksessa	6
4	Isä-taaperosirkus	7
4.1	Sosiaalinen sirkus	7
4.2	Isä-taaperosirkustoiminta	8
5	Aikaisemmat tutkimukset	10
6	Opinnäytetyön toteutus	11
6.1	Tutkimustehtävä ja tutkimuskysymykset	11
6.2	Laadullinen tutkimus	12
6.3	Aineiston hankinta	13
6.4	Aineiston analyysi	14
6.5	Tutkimuksen eettisyys	15
7	Tulokset	16
7.1	Tulokset isä-taaperosirkustoiminnasta	16
7.1.1	Isän ja lapsen välinen suhde ja yhdessäolo	16
7.1.2	Arjen hallinta	17
7.1.3	Vertaistuki	18
7.1.4	Kyvykkyys vanhempana	18
7.2	Tulokset varhaiskasvatuksen ympäristöstä	19
7.2.1	Isän ja lapsen välinen vuorovaikutus	19
7.2.2	Isän osallisuus lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laatimiseen	19
7.3	Muut tulokset	20
8	Johtopäätökset	21
9	Pohdinta	22

Liitteet

Liite 1 Kysely

Liite 2 Aineistonhallintasuunnitelma

1 Johdanto

Usein törmää siihen, että isät kokevat jäävänsä taka-alalle vanhemmuudessaan varsinkin lapsen ensimmäisten vuosien aikana. Vastasyntynyt lapsi on usein hyvin kiinni äidissään ja biologisesti tarvitsee häntä enemmän. Nykypäivänä molemmat vanhemmat nähdään kuitenkin tasa-arvoisina ja isyyden merkitys on muuttunut. Isien ja isyyden ohittaminen on näkynyt aikaisemmin myös perhepolitiikassa. Uusi perhevapaaudistus, joka astuu voimaan elokuussa 2022, mahdollistaa vanhemmille tasavertaisemman vanhempainvapaiden käytön; uudistus pyrkii lisäämään myös vanhempien tasa-arvoa ja huomioimaan erilaiset perhemuodot (Sosiaali- ja terveysministeriö, 2022). Saavatko isät kuitenkin samassa mittakaavassa tukea vanhemmuuteensa kuin äidit? Yleisen kokemuksen mukaan äideille järjestetään enemmän toimintaa pienen lapsen kanssa ja vertaistukiryhmiä on laajasti. Isien kokemuksia on myös tutkittu huomattavasti vähemmän. Siksi haluankin tässä opinnäytetyössä tutkia vanhemmuuden tukemista isyyden näkökulmasta.

Sosionomin työnkuvaan kuuluu vahvasti osallistaminen, asiakkaan kohtaaminen ja vastavuoroinen dialogi. Nämä kaikki teemat näkyvät myös hyvin toteutetussa vanhemmuuden tukemisessa. Vanhemmuuden tukeminen ja huoltajien kanssa tehtävä yhteistyö on myös yksi varhaiskasvatuksen tärkeimmistä tavoitteista lapsen kehityksen ja kasvun kannalta. Varhaiskasvatuksen sosionomilla tulee olla valmiudet toteuttaa tarkoituksen mukaista tukea vanhemmille ja perheille. Tässä opinnäytetyössä tutkin aihetta isien näkökulmasta ja keskityn isyyden tukemista kahdessa eri toimintaympäristössä, isätaapero-sirkuksessa ja varhaiskasvatuksessa. Aihe valikoitui omasta työkokemuksestani isä-taaperosirkuksen ohjaajana sekä varhaiskasvatuksen sosionomin opinnoista.

Opinnäytetyön tavoitteena on syventää ymmärrystä siitä, miten isät kokevat saaneensa tukea omaan vanhemmuutensa varhaiskasvatuksen ympäristössä ja selvittää minkälaista tukea he ovat saaneet omaan vanhemmuuteensa isä-taaperosirkusryhmästä. Eerolan ja Mykkäsen (2014) mukaan miehet jakavat omia kokemuksiaan vanhemmuudesta nykypäivänä enemmän ja heidän kokemuksiinsa pohjautuvan puheen sisällöt ovat laajentuneet, mutta se on edelleen vähäistä verrattuna äitien kokemukspuheeseen. (Eerola & Mykkänen, 2014, s. 9)

Opinnäytetyö perustuu kahteen tutkimuskysymykseen. Tutkimuskysymykset ovat ”Minkälaista tukea isä-taaperosirkuksen isät ovat saaneet toiminnasta?” ja ”Millaisia kokemuksia osallistujilla on oman vanhemmuutensa tukemisesta varhaiskasvatuksessa?”. Tämän tutkimuksen keskeisiä käsitteitä ovat: isyys, Isä-taaperosirkus ja vanhemmuuden tukeminen.

2 Isyys

Viime vuosikymmeninä suomalaisen miehen isäkuva on laajentunut ja tämän takia isillä on enemmän tilaa toteuttaa omaa vanhemmuuttaan. Vaikka nykyään isät osallistuvat enemmän vanhempina, voivat he tuntea olonsa ohitetuiksi monissa palveluissa kuten varhaiskasvatuksessa tai neuvolassa. (Katajisto ym., 2020, s. 3) Sosiaalialan ammattilaisten ja varhaiskasvatuksen työntekijöiden tulisi nähdä lapsen molemmat vanhemmat tasa-arvoisina ja osata tukea heidän vanhemmuuttaan tarvittaessa. Tässä luvussa tarkastellaan ensin isän ja lapsen välistä suhdetta ja yhdessäolon määritelmää. Lopuksi syvennytään isän ja lapsen väliseen vuorovaikutussuhteeseen.

2.1 Isän ja lapsen välinen suhde ja yhdessäolo

Isän ja lapsen välinen suhde on tärkeä lapsen kasvun ja kehityksen kannalta. Isän ja lapsen välisen suhteen merkitys voi ilmentyä aikuisuuteen saakka ja sillä voi olla kauaskantoisia vaikutuksia, jotka voivat heijastua myöhemmin lapsen tunne-elämään ja ihmissuhteisiin. Varsinkin lapsen ensimmäisinä vuosina, jolloin vuorovaikutussuhde ja kiintymyssuhde kehittyvät, vanhemmuuden tukemisen tarve korostuu entisestään. Usein ei varmasti osata pyytää apua ja vanhempi voi kokea epäonnistumisen tunteita omassa vanhemmuudessaan.

Lapsen kehitykselle on tärkeää, että hänellä on pysyvä ja pitkäkestoinen suhde häntä hoivaavaan aikuiseen. Tavoiteltavaa on että, lapsen ja vanhemman välille syntyy tunneside ja turvallinen kiintymyssuhde, joka vahvistuu yhdessä vietetyn ajan ja yhteisten tekemisen kautta. Pysyvät turvalliset ihmissuhteet ja lapsen perustarpeista huolehtiminen on perusta

lapsen kasvulle ja kehitykselle. Lapsi tarvitsee kokemuksia siitä, että vanhempi nauttii hänen kanssaan olemisesta. (MLL, 2021)

Isän ja lapsen yhdessäolon edellytyksenä on isän sitoutuminen ja kiintymys omaa lastaan kohtaan. Yhdessäolo on isän ja lapsen välinen suhde, jota ei mitata vain yhdessä vietetyn ajan määränä, vaan sen on myös yhteistä toimintaa ja yhdessäolosta nauttimista sekä mahdollisuutta vastata lapsen tarpeisiin ja tunnetiloihin. Yhdessäololla on myös vaikutusta lapsen kognitiiviseen, fyysiseen ja motoriseen sekä sosioemotionaaliseen kehitykseen. Isän ja lapsen yhdessäolon alakäsitteenä voidaan pitää isän sitoutuneisuutta. (Halme, 2009, s.29) Isyyteen sitoutuminen vaatii kokonaisvastuun ottamista lapsen hyvinvoinnista. Sitoutuminen näkyy vuorovaikutuksessa, emotionaalisena kiintymyksenä ja läsnäolona. Isän sitoutuminen tuottaa koko perheelle hyvinvointia ja tukee molempien vanhempien vanhemmuutta. Sitoutumiseen vaikuttaa isän oma halu, valinta ja kyky ottaa vastuuta lapsen elämästä. Toisaalta vaikuttavia tekijöitä ovat myös isän suhde toiseen vanhempaan ja tämän kyky antaa isälle tilaa toteuttaa omaa vanhemmuuttaan. (Mykkänen & Eerola, 2014, s. 49)

2.2 Isän ja lapsen välinen vuorovaikutus

Lapsella on alusta alkaen tarve ja kyky olla vuorovaikutuksessa ihmisten kanssa. Ensimmäisistä ihmissuhteista syntyy malli yhdessä olemisesta ja vuorovaikutuksesta. Se on pohja sille, miten lapsi myöhemmin ennakoii, osallistuu, havainnoi ja tulkitsee vuorovaikutustilanteita. Varhaisina vuosina vuorovaikutus tilanteet muovaavat aivojen toiminnallisia rakenteita ja vaikuttavat aivojen kehitykseen. (MLL, 2021). Lapsen neurobiologian, tunne-elämän sekä kognitiivisten ja sosiaalisten taitojen kehittyminen on riippuvainen lapsen ja vanhemman välisestä vuorovaikutuksesta. (Puura & Hastrup, 2021) Tämän vuoksi lapsi tarvitsee pysyviä ja lämpimiä ihmissuhteita häntä hoitaviin aikuisiin. (MLL, 2021)

Myönteisen vuorovaikutussuhteen luomisessa vastuu on aikuisella. Vanhemman ja lapsen vuorovaikutussuhde rakentuu monista tekijöistä ja joskus vuorovaikutussuhteen luominen voi olla haastavaa. Tällöin koko vanhemman ja lapsen välinen suhde joutuu koetukselle. Myönteisen vuorovaikutussuhteen ylläpitäminen ei koskaan ole lapsen vastuulla, vaan aikuisen on kannettava vastuu omasta tavastaan toimia. Joskus vanhempi voi tarvita

ulkopuolisen apua myönteisen vuorovaikutuksen vahvistamiseen. (Korhonen & Holopainen, 2015, s. 16)

Jotta vanhempi voisi aidosti muuttaa omaa toimintaansa kohti myönteistä vuorovaikutusta, tulee hänellä olla aikaa ja tilaa ilmaista omia tunteitaan. On tärkeää, että vanhempi kokee tulleensa kuulluksi huoliensa kanssa. Vuorovaikutussuhdetta tukiessaan työntekijä pyrkii luomaan mahdollisimman turvallisen ja hyväksyvän ilmapiirin. Usein vanhemman kielteisen puheen taustalla on vanhemman omaa uupumusta, traumaattisia kokemuksia ja toivottomuuden tunnetta. Tämän vuoksi vanhemman jaksamisen tueksi on hyvä selvittää muiden tukitoimien tarvetta. Työntekijän voi olla tarpeen muistuttaa vanhempaa hänen vahvuuksistaan ja hyvistä puolistaan ja näin tukea hänen kyvykkyyttään vanhempana. (Korhonen & Holopainen, 2015, s. 16)

3 Vanhemmuuden tukeminen

Isä-taaperosirkukseen osallistuvat isät sekä varhaiskasvatuksen asiakkaat voivat tarvita erityistä tukea omaan vanhemmuuteensa. Tukea voi tarvita esimerkiksi vuorovaikutuksessa, arjen hallinnassa, yksinhuoltajuudessa tai eron jälkeisessä vanhemmuudessa. Tässä luvussa tarkastelen aihetta ensin työntekijän näkökulmasta sosionomina ja sen jälkeen varhaiskasvatuksen viitekehyksessä. Isä-taaperosirkustoiminnasta enemmän seuraavassa pääluvussa.

3.1 Vanhemmuuden tukeminen sosionomina

Lasten ja perheiden kanssa työskentelevän sosionomin tulee osata tarjota laadukasta ja tarkoituksen mukaista tukea vanhemmille. Lastensuojelulaissa (417/2007 § 2) sanotaan, että lasten ja perheiden kanssa työskentelevien viranomaisten on tuettava vanhempia ja huoltajia heidän kasvatustehtävässään ja pyrittävä tarjoamaan perheelle heidän tarvitsemaansa apua riittävän ajoissa sekä ohjattava lapsi ja perhe tarvittaessa lastensuojelun asiakkaidiksi.

Vanhempien kanssa työskennellessä ei ole tarkoitus asettua vanhemman yläpuolelle ja kertoa mikä on oikein ja mikä väärin. Vanhemmuutta tuettaessa pyritään vahvistamaan vanhemman omaa toimijuutta ja pysyvyyden tunnetta. Työtä tehdään yhdessä vanhemman kanssa ja ratkaisuja pyritään löytämään yhteisen dialogin avulla. Dialogin tulee olla kaksisuuntaista, siihen tarvitaan keskustelua, asioiden jakamista ja yhdessä ihmettelyä. Vanhempien kertomista asioista voi työntekijälle tulla mieleen aiempia kokemuksia, joita hän voi ehdottaa ja jakaa perheelle. Työssä tarvitaan ammattitietämyksen lisäksi luovuutta ja tilanteisiin heittäytymistä omana itsenään eikä kaikkietävänä asiantuntijana. Kaikessa työskentelyssä on muistettava kunnioittava kohtaaminen ja arvostava suhtautuminen vanhempaan. Vanhemmuuden tukeminen on työtä, jossa voi työntekijänä jatkuvasti kehittyä ja oppia uutta. (Korhonen & Holopainen, 2015, ss. 10–11)

Vanhemmuuden tuki koostuu kolmesta pääluokasta, joita ovat universaali, kohdennettu ja intensiivinen tuki. Universaali tuki tarkoittaa lapsen ja vanhemman hyvinvoinnin tukemista yleisesti, sekä mahdollisen lisätuen havaitsemista riittävän ajoissa. Esimerkiksi neuvolapalvelut toteuttavat tätä tuen mallia. Kohdennettu tuki on tarkoitettu riskiryhmään kuuluville vanhemmille. Esimerkiksi vanhemmat, joilla on psyykkisiä ongelmia, voivat tarvita kohdennettua tukea vanhemmuuteensa. Kohdennettua tukea tarvitaan myös usein, kun lapsella on jotain erityistarpeita, jotka liittyvät esimerkiksi ennenaikaiseen syntymään, kehitykselliseen viiveeseen tai pitkäaikaissairauteen. Intensiivistä tukea tarvitsevat vanhemmat, joiden tilanne on sellainen, että se vaarantaa lapsen terveyttä ja kehitystä. Esimerkiksi päihdeongelmista tai vakavista mielenterveysongelmista kärsivät vanhemmat tarvitsevat intensiivistä tukea. (Kalland & Salo, 2020) Isä-taaperosirkus toiminnassa toteutetaan universaalia ja kohdennettua tukea. Ohjaaja tukee vanhempia yleisesti ja havainnoi mahdollisen lisätuen tarvetta. Osallistujista osa on voinut myös päätyä toimintaan neuvolasta saadun lähetteen kautta. Tällöin toiminta on heille kohdennettua tukea.

3.2 Vanhemmuuden tukeminen varhaiskasvatuksessa

Varhaiskasvatuslain (540/2018 §10) mukaan varhaiskasvatuksen tavoitteena on tehdä yhteistyötä lapsen sekä lapsen vanhemman tai muun huoltajan kanssa lapsen tasapainoisen kehityksen ja kokonaisvaltaisen hyvinvoinnin takaamiseksi sekä tukea vanhempia tai muita huoltajia heidän kasvatustehtävässään. Vanhempien kanssa tehdyllä yhteistyöllä on suuri

rooli lapsen varhaiskasvatuksen toteutuksessa. Yhteistyön tulisi olla luottamuksellista ja kaikkia kunnioittavaa.

Varhaiskasvatuksen työntekijän tulee pystyä tarjoamaan vanhemmille heidän tarvitsemaansa tukea ja ohjausta. Työntekijä ei kuitenkaan koskaan arvostele kenenkään vanhemmuutta tai kerro ”oikeita” tapoja toimia. Yhteistyön tarkoituksena on pohtia yhdessä vanhemman kanssa, mikä on lapsen edun mukaista. Kasvattaja jakaa omaa ammattitaitoaan ja ohjaa vanhempia tukemalla heidän toimijuuttaan. Työntekijän pitää haluta tehdä yhteistyötä perheiden kanssa ja olla kiinnostunut heidän hyvinvoinnistaan ja tuen tarpeista.

Vanhemman ja työntekijän välillä on erilaisia rooleja ja muotoja lapsen varhaiskasvatuksen aikana. Työntekijä jakaa vanhemman kanssa lapsen päivittäiset kuulumiset, tapahtumat, onnistumiset ja huolen aiheet. Yhdessä jaetut havainnot ja keskustelut luovat pohjan lapsen kokonaisvaltaisen hyvinvoinnin ja kasvun kehittymiselle. (OPH, 2018, s. 34)

Varhaiskasvatuksessa vanhemmuutta tuetaan myös tarjoamalla perheille eri palveluita heidän tarpeidensa mukaan. Varhaiskasvatuslaissa (540/2018 §16) kuvataan, että varhaiskasvatuksessa palveluohjaus tarkoittaa lyhytaikaista perheille tarjottavaa neuvontaa ja ohjausta heidän käytettävissään olevista palveluista, ja se on tarkoitettu kaikille lapsiperheille.

3.3 Isän osallisuus varhaiskasvatuksessa

Isän osallisuus varhaiskasvatuksessa tulisi olla yhtä suuri kuin äidinkin tai ainakin sille pitäisi antaa samanlaiset mahdollisuudet. Kasvattaja ei saisi koskaan olettaa, että isä ei olisi yhtä kiinnostunut tai sitoutunut lapsen kasvatukseen liittyvissä asioissa. Mielestäni molemmat vanhemmat tulee kohdata ja nähdä tasavertaisina vanhempina.

Varhaiskasvattajan tiedottaa molempia vanhempia lasta koskevista asioista ja ottaa molempia tapapuolisesti osallisiksi lapsen varhaiskasvatuksessa. Myös isät tulee kohdata kunnioittaen ja osoittaa, että he tulevat kuuluksi ja nähdyksi. Yhteisellä keskustelulla ja lapsen kuulumisten jakamisella rakennetaan luottamuksellista kasvatusyhteistyötä. Valtakunnallisen varhaiskasvatussuunnitelman (OPH, 2018, s. 34) mukaan vanhemmalle

täytyy antaa mahdollisuus osallistua varhaiskasvatuksen toiminnan ja tavoitteiden suunnitteluun sekä kehittämiseen. Isät pääsevät osallisiksi varhaiskasvatuksen toiminnan ja tavoitteiden suunnitteluun esimerkiksi osallistumalla lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laatimiseen.

Jokaiselle lapselle laaditaan henkilökohtainen varhaiskasvatussuunnitelma yhdessä ryhmän opettajan ja vanhempien kanssa. Varhaiskasvatussuunnitelmaan kirjataan lapsen kokemukset, tarpeet, kiinnostuksen kohteet, vahvuudet ja mahdolliset tuen tarpeet. Myös lapsi voi itse olla mukana puhumassa omista asioistaan. (Helenius & Lummelahti, 2018, s. 153–154) Varhaiskasvatussuunnitelmaa laatiessa on tärkeää, että vanhemman ja henkilöstön välinen yhteistyö on sujuvaa. Yhteisellä keskustelulla ja luottamuksellisella ilmapiirillä on erityinen tehtävä (OPH, 2018, s. 34).

4 Isä-taaperosirkus

Isä-taaperosirkus on toimintaa isille ja heidän 12–36 kuukauden ikäisille lapsilleen. Kurssit syntyivät neuvoloiden ideasta tukea eroperheiden isien ja pienten lasten vuorovaikutusta. Ensin kurssit oli tarkoitettu vain tukea tarvitseville perheille, mutta nykyään kursseille voi osallistua myös muut perheet. Isä-taaperosirkus on yksi sosiaalisen sirkuksen muodoista. Tässä luvussa esitellään ensin sosiaalinen sirkus menetelmänä ja sen jälkeen syvennyttään isä-taaperosirkus toimintaan.

4.1 Sosiaalinen sirkus

Sosiaalinen sirkus on yksi sosiaalityön menetelmä. Siinä sirkus toimii välineenä muiden tavoitteiden ja taitojen saavuttamiseen. Sosiaalisen sirkuksen tavoitteita ovat esimerkiksi osallisuuden tukeminen, syrjäytymisen ehkäisy ja vuorovaikutuksen tukeminen. Sosiaalisen sirkuksen peruserä on, että sirkus sopii ja kuuluu kaikille. Suomessa sosiaalista sirkusta on toteutettu suunnitelmallisesti jo yli kymmenen vuotta. (Suomen nuorisosirkusliitto, n.d.)

Toiminta rakentuu ryhmän yhdessä sovittujen tavoitteiden ympärille. Nämä tavoitteet sitovat kaikkia osallistujia sekä motivoivat ja ohjaavat toimintaa. Tavoitteet jaetaan yleensä sirkustavoitteisiin ja sosiaalisiin tavoitteisiin. Sirkustaitojen harjoitteluun usein sisällytetään sosiaalisten taitojen harjoitteita. Sosiaalisten taitojen tavoitteita voi olla esimerkiksi myönteisen minäkuvan ja itsetunnon kehittäminen. (Hyttinen ym., 2011, s. 21)

Sosiaalinen sirkus on hyvä väylä vanhemmuuden tukemiseen. Leikin ja hauskanpidon lomassa voi oivaltaa tärkeitä asioita omasta vanhemmuudestaan. Sosiaalisella sirkuksella on vahvasti myös ennalta ehkäisevä vaikutus. Esimerkiksi lapsen ja vanhemman vuorovaikutussuhdetta tukemalla ennaltaehkäistään sen mahdollisesta puuttumisesta tai heikkoudesta johtuvia ongelmia. (Valkoma, 2016, s. 24)

4.2 Isä-taaperosirkustoiminta

Isä-taaperosirkuksessa isä ja lapsi pääsevät yhdessä kokeilemaan sirkuksen eri muotoja sallivassa ympäristössä. Tarkoituksena on tarjota lapsilähtöisesti mahdollisuus tutustua taiteeseen ja kulttuuriin sirkuksen menetelmin. Yhteisen tekemisen kautta lapsen motoriset taidot kehittyvät ja aikuinen saa kevyttä liikuntaa. Tavoite on luoda izeille vertaiskokemuksia ja tukea heidän isyyttään sekä antaa keinoja myönteisen vuorovaikutussuhteen kehittämiseen. Tärkeintä on kuitenkin isän ja lapsen yhdessä vietetty aika ja onnistumisen kokemukset. Toiminnan tarkoituksena on luoda lapselle ja isälle mukavaa tekemistä ja kaksinkeskistä aikaa. Mukavat yhteiset hetket ja onnistumisen kokemukset tarjoavat mahdollisuuden isän ja lapsen kiintymyssuhteen vahvistamiseen. (Kortesoja, 2012)

Toiminnassa ohjaajalla ja vertaistuella on suuri vaikutus vanhemmuuden tukemista toteuttaessaan. Ryhmässä jaetut kuulumiset ja kokemukset ovat tärkeässä roolissa isien vertaistukiryhmissä. Ohjaaja kannustaa ja kehuu sekä luo positiivista ja avointa ilmapiiriä ryhmässä. Positiivisen palautteen saaminen ja onnistumisen kokemukset lisäävät isän toimijuutta ja kyvykkyyttä vanhempänä. Toisinaan tuelle ei ole erityistä tarvetta, vaan isän ja lapsen yhteinen harrastus ja yhdessä vietetty aika ovat toiminnan keskeisin tekijä.

Osallistuminen ryhmään vahvistaa isien omaa tapaa toimia vanhempina. Myönteisessä ilmapiirissä saatu positiivinen palaute lisää isän voimavaroja ja itseluottamusta toimia

vanhempana. (Katajisto ym., 2020, s. 51) Isä-taaperosirkuksessa käytetään voimavarakeskeistä työtettä. Ohjaaja kehuu ja kannustaa, sekä luo positiivista ilmapiiriä ryhmässä. Isä ja lapsi saavat onnistumisen kokemuksia, mikä vahvistaa myös isän toimijuutta ja itseluottamusta vanhempana.

Opinnäytetyön tekijä on työssään isä-taaperosirkus ohjaajana havainnut, että jos lähipiirissä ei ole pieniä lapsia, voivat vertaiskokemukset isien välillä jäädä todella vähälle. Vertaisuus voi olla yksi suurimmista voimavaroista omassa isyydessä, etenkin jos kokee omassa vanhemmuudessaan haasteita. Korhosen ja Holopaisen (2015, s. 10) mukaan vanhempi peilaa ryhmässä muiden kertomuksia omaan elämäänsä ja muodostaa sisäisen dialogin. Joskus on helpottavaa huomata, että muut vanhemmat painivat samanlaisten haasteiden kanssa.

Sosiaaliselta verkostolta saatu tuki edistää isän myönteistä käsitystä itsestään isänä ja kasvattajana. Äitien sosiaalisten verkostojen ja vertaistuen merkitystä tutkittu paljon, mutta isien kokemuksista on vähemmän tietoa. Sosiaalisilla verkostoilla tarkoitetaan itselle tärkeitä ihmisiä kuten perhettä, ystäviä, naapureita tai työkavereita. Tärkeiden ihmisten tuki on erityisen tärkeää uudessa elämäntilanteessa kuten vanhemmaksi tulossa. Tutkimuksen mukaan isät kaipaavat tukea erityisesti arjen tilanteisiin kuten apua kodin askareissa, kuljetusapua lasten harrastuksiin, taloudellista tukea sekä neuvontaa lapsen kasvatukseen liittyvissä asioissa. (Eerola & Mykkänen, 2014, ss. 65–66)

Isät jäävät helposti sivuun vanhemmille tarkoitetuissa vertaistukiryhmissä. Vertaistoiminta vahvistaa isien osallisuutta vanhempina ja lisää koko perheen hyvinvointia. Samassa tilanteessa olevien isien kanssa keskustelu ja kokemusten jakaminen voi olla voimaannuttavaa ja samalla isät huomaavat muidenkin mieltävän samoja kysymyksiä. (Katajisto ym., 2020, s. 50)

Vanhemmilla on tarve vertaistukeen ja kohtaamisiin, varsinkin silloin kun sukulaiset ja ystävät asuvat kaukana. Vanhemmuudesta keskustelu muiden samassa tilanteessa olevien kanssa ja muiden vanhempien kohtaaminen tukee arjessa jaksamista. (Heiskanen, ym. 2019, s. 32) Erilaiset lapselle ja isälle tarkoitetut ryhmät voivat houkuttaa isejä osallistumaan. Usein isät aloittavat ryhmässä muiden, erityisesti äidin innoittamana. Osallistumisen myötä syyt

jatkamiselle kuitenkin muuttuvat. Uudet tuttavuudet ja hyvä ilmapiiri saavat isejä jatkamaan ryhmässä. (Katajisto ym., 2020, s. 51)

5 Aikaisemmat tutkimukset

Aikaisempia tutkimuksia etsiessä huomaa, että suurin osa tutkimuksista käsitteli eronneiden tai päihdeongelmaisten isien vanhemmuuden tukemista. Tutkimuksia, jotka käsittelisivät yleisesti tai varhaiskasvatuksen kontekstissa isyyden tukemista tai isien kokemuksia vanhemmuuden tukemisesta löytyi todella niukasti.

Taru Liukkonen (2018) on opinnäytetyössään tutkinut mitä isyyden tukeminen on varhaiskasvatuksessa. Tutkimuksessa on selvitetty varhaiskasvattajien näkemyksiä siitä, miten isyyden tukeminen näyttäytyy varhaiskasvatuksessa. Tutkimus toteutettiin kyselylomakkeella, johon vastasi yhdeksän varhaiskasvatuksessa työskentelevää henkilöä. Työntekijöiden vastauksista nousi esille kolme teemaa: vanhemmuus ja kasvatus, isän ja lapsen vuorovaikutus ja isän jaksaminen. Isyyden tukemiselle koettiin olevan tarvetta myös silloin, kun elämäntilanne on muutosvaiheessa. Perheenlisäys, parisuhteen päätyminen, päivähoiton tai koulun aloittaminen voi olla tilanteita, jossa isät tarvitsevat tukea vanhemmuudessaan. Tutkimuksessa myös selvitettiin, millaisissa tilanteissa isyyden tukeminen koettiin mahdolliseksi. Vastauksista korostuivat tuonti- ja hakutilanteet, vasu-keskustelut, isä-lapsi-illat ja vanhempainillat. Tärkeimmäksi tuen keinoksi nousi keskustelu isien kanssa. Tilanteesta huolimatta hyviksi isyyttä tukeviksi keinoksi koettiin läsnä oleminen, aktiivinen kuuntelu, työntekijän joustavuus, tasa-arvoinen huomioiminen ja avoin yhteistyö. Tutkimuksessa tuli myös ilmi, että äidin vanhemmuuden tukeminen koettiin helpommaksi kuin isien. Äitien koettiin pyytävän ja ottavan apua vastaan paremmin. (Liukkonen, 2018, ss. 28–31)

Elina van den Arend ja Jenni Liukkonen (2009) ovat tutkinut opinnäytetyössään isyyttä ja varhaista vuorovaikutusta. Yksi opinnäytetyössä tutkittavista näkökulmista oli isien kokemukset tuen saannista. Tulosten mukaan 57 % isejstä oli oman kokemuksensa mukaan saanut tarpeeksi tukea isyyteen vaimolta, sukulaisilta, kavereilta ja neuvolasta. Kun taas 29

% iseistä vastasi, ettei ole saanut tarpeeksi tukea isyyteensä. Nämä 29 % olisivat kaivanneet enemmän vertaistukea isyyteensä. (Van den Arend & Liukkonen, 2009, s. 52)

Marko Lähteenmäki (2021) on tehnyt väitöstutkimuksen isien käytössä olevista tukimahdollisuuksista ja isien kokemuksista vertaistuen merkityksestä. Tutkimus on pitkittäistutkimus, jonka aineisto perustuu Hyvän kasvun avaimet -seurantatutkimukseen. Tutkimuksen tuloksia tarkastellessa huomattiin, että isin välinen vertaistuki osoittautui tärkeäksi etenkin vauvaiän lopulla. Tällöin isät kokivat olevansa valmiita keskustelemaan lapsen hoidosta ja isyydestään. Yli puolet isistä toivoi, että vertaistukea kehitettäisiin lisää vauvaiän lopulla. (Lähteenmäki, 2021, ss. 57–60)

6 Opinnäytetyön toteutus

Tämä opinnäytetyö on tutkimuspainotteinen, ja sen tutkimustehtävä on tutkia isä-taaperosirkuksen isien kokemuksia oman vanhemmuutensa tukemisesta isä-taaperosirkusryhmässä sekä varhaiskasvatuksessa. Tutkimuksen tarkoituksena on saada laajempi tietämys isien kokemusten pohjalta vanhemmuuden tukemisesta sekä selvittää kokevatko he saaneensa tarpeeksi tukea omaan vanhemmuuteensa.

Tässä luvussa käydään läpi opinnäytetyön tutkimusprosessi. Ensin esitellään tutkimustehtävä ja tutkimuskysymykset, jotka ovat ohjanneet tutkimusprosessia alusta loppuun saakka. Tämän jälkeen tarkastellaan opinnäytetyössä käytettyä tutkimusmenetelmää ja aineistonhankintamenetelmää sekä perustellaan valikoitu analyysimenetelmä. Lopuksi syvennytään opinnäytetyön eettisyyden ja luotettavuuden tarkasteluun.

6.1 Tutkimustehtävä ja tutkimuskysymykset

Tutkija työskentelee isä-taaperosirkus ohjaajana, sekä on erikoistunut sosionomiopinnoissa varhaiskasvatukseen. Aihe on ajankohtainen myös yhteiskunnallisesti. Isät ja isyys on ollut 2000-luvulla enemmän esillä kuin aiempina vuosikymmeninä. Aihe on pinnalla mediassa, asiantuntijapuheessa ja laajasti suomalaisessa yhteiskunnassa. (Eerola & Mykkänen, 2014, s. 7) Mielestäni nykypäivänä puhutaan kuitenkin liian vähän vertaistuen merkityksestä isyyteen

ja lapselle ja isälle järjestetty toiminta on vähäistä. Isän ja pienen lapsen yhteinen harrastus ja yhdessä vietetty aika on äärimmäisen merkityksellistä ja tärkeää lapsen kasvun ja kehityksen kannalta.

Kiinnostus vanhemmuuden tukemista kohtaan heräsi myös oman työkokemukseni myötä varhaiskasvatuksessa. Omaan työkokemukseeni peilaten, isyyden tukeminen ei ole näyttäytynyt varhaiskasvatuksen kentällä kovinkaan paljon, vaan kasvatusyhteistyötä on tehty tiiviimmin äitien kanssa. Tämän vuoksi on mielenkiintoista tutkia isien kokemuksia aiheesta ja saada heidän ääneensä kuuluviin.

Tutkimuksen avulla pystytään mahdollisesti kehittämään isä-taaperosirkus toimintaa sekä saadaan pintaraapaisu muutaman isän kokemuksista varhaiskasvatuksen asiakkaina.

Tutkimuksessa selvitetään myös, kokevatko isät saaneensa tarpeeksi tukea omaan vanhemmuuteensa. Tutkimus jakautuu kahteen toimintaympäristöön, joista molemmista on oma tutkimuskysymyksensä. Tutkimuskysymyksiksi muodostui seuraavat kysymykset:

1. Minkälaista tukea isä-taaperosirkuksen isät ovat saaneet toiminnasta?
2. Millaisia kokemuksia osallistujilla on oman vanhemmuutensa tukemisesta varhaiskasvatuksessa?

6.2 Laadullinen tutkimus

Tämä opinnäytetyö on laadullinen eli kvalitatiivinen tutkimus. Kvalitatiivinen tutkimus on luonteeltaan kokonaisvaltaista tiedon hankintaa ja siinä pyritään tutkimaan kohdetta mahdollisimman kokonaisvaltaisesti. Kvalitatiivisessa tutkimuksessa käytetään induktiivista analyysiä. Lähtökohtana ei ole teorian tai hypoteesin testaaminen vaan aineiston monitahoinen ja yksityiskohtainen tarkastelu. Kvalitatiivisen tutkimuksen piirteisiin kuuluu, että kohdejoukko kerätään tarkoituksenmukaisesti eikä satunnaisesti. Tutkimussuunnitelma muotoutuu ja elää tutkimuksen edetessä. Tutkimus toteutetaan joustavasti ja suunnitelmaa voidaan muuttaa olosuhteiden mukaisesti. (Hirsijärvi ym., 2008, ss. 156–160)

Tässä tutkimuksessa kohderyhmä isä-taaperosirkusryhmän isät, joita on kuusi henkilöä. Laadullinen tutkimus sopii tämän opinnäytetyön menetelmäksi, koska tutkittava ryhmä on pieni ja tarkoin valittu ja heidän vastauksiaan tullaan tarkastelemaan mahdollisimman kokonaisvaltaisesti. Tutkimus elää prosessin aikana sillä tutkittavien vastausten perusteella määrittyy tuloksissa käsiteltävät aiheet ja teemat. Laadullinen tutkimusmenetelmä soveltuu tähän opinnäytetööhön, sillä tavoitteena on tutkia kokemuksia ja löytää uutta tietoa aiheesta.

6.3 Aineiston hankinta

Opinnäytetyön aineisto hankittiin sähköisellä Forms-kyselyllä, joka sisälsi avoimia ja monivalintakysymyksiä. Tieteellistä kyselyä tehdessä, tutkijan tulee osata ottaa huomioon vastaajien motivaation, ajan käytön sekä taidot vastata kysymyksiin. Esimerkiksi liian pitkä kysely karkottaa vastaamishalun. Kysely tulee suunnitella huolellisesti ja mahdollisesti testata etukäteen tutkimuksen onnistumisen kannalta. (KvantiMOTV, 2018)

Kysely sisälsi seitsemän (7) kysymystä, joista kaksi (2) oli monivalintakysymyksiä ja viisi (5) avointa kysymystä. Monivalintakysymykset olivat yksinkertaisia, ja niihin pystyi vastata joko kyllä tai ei. Näillä kysymyksillä kartoitettiin vastaajien kokemusta saamastaan tuesta isyyteen. Toinen monivalintakysymyksistä koski isä-taaperosirkuksen antamaa tukea ja toinen kysymys kartoitti varhaiskasvatuksen asiakkaiden saamaa tukea. Tarkoituksena oli pitää kysely mahdollisimman tiiviinä ja yksinkertaisena vastaajille. Kysely lähetettiin pienten lasten isille, joten pidin tärkeänä, että kyselyyn on nopea ja helppo vastata kiireisessä lapsiperhearjessa. Nopeasti vastattava ja yksinkertainen kysely tukee myös parhaaseen mahdolliseen vastausprosenttiin. Alkuun oli sijoitettu saatekirje, jossa mainittiin kyselyn vastaamiseen arvioituksi ajaksi 5–10 minuuttia. Liitteessä 1 esitellään saatekirje ja kysely, joka lähetettiin tutkittaville.

Kolme (3) kyselyn kysymyksistä oli tarkoitettu vain varhaiskasvatuksen asiakkaille. Nämä kyseiset kysymykset oli merkattu erikseen ja kyselyn saatekirjeessä (liite 1) oli maininta näistä. Näiden kolmen (3) varhaiskasvatuksen toimintaympäristöön liittyvän kysymyksen

avulla pyrittiin saamaan vastauksia tutkimuksen toiseen tutkimuskysymykseen: ”Millaisia kokemuksia osallistujilla on oman vanhemmuutensa tukemisesta varhaiskasvatuksessa?”. Loput kysymyksistä oli tarkoitettu kaikille vastaajille.

Tutkimuskohteena on isä-taaperosirkusryhmän isät. Kysely lähetettiin kuudelle (6) isälle sähköpostitse, joista viisi (5) vastasi kyselyyn. Vastaamiseen oli annettu aikaa yksi (1) viikko ja vastaajilla oli mahdollisuus vastata kyselyyn omalla ajallaan. Kohderyhmälle lähetettiin muutaman päivän kuluttua muistutusviesti sähköpostissa, jotta vastausprosentti olisi mahdollisimman suuri. Valitsin aineistonhankintamenetelmäksi kyselyn, koska koin sen parhaaksi menetelmäksi saada laadukkaita ja rehellisiä vastauksia.

6.4 Aineiston analyysi

Tutkimuksen aineiston analyysissä käytettiin sisällönanalyysia. Aineiston vastausvaihtoehdoissa oli myös monivalintaa (kyllä, ei), joita analysoin tuloksissa määrällisesti. Aineisto analysoitiin kategorisoimalla ja aineistoa tarkasteltiin vastauksista nousseiden teemojen perusteella. Teemoittelu on yksi laadullisen aineiston analysointimenetelmistä. Sillä tarkoitetaan aineiston jakamista ja ryhmittelyä tutkimuskysymystä tukevien aihepiirien mukaan (Kajaanin ammattikorkeakoulu, n.d.). Teemat muodostuvat yleensä aineistolähtöisesti etsimällä aineistosta yhtäläisyyksiä tai eroavaisuuksia. Kun aineistoa tarkastellaan teemojen mukaan, kunkin teeman alle kerätään aineistosta ne kohdat missä teemasta puhutaan. (KvaliMOTV, n.d.)Tarkoituksena oli siis hahmottaa ja määrittää aineistosta keskeisiä aihepiirejä, teemoja. Teemojen kautta pystyin tarkastelemaan tutkimuksen tuloksia kokonaisvaltaisesti. Koska tutkimus koostuu kahdesta eri tutkimusympäristöstä ja tutkimuskysymyksestä, halusin analyysissa pitää nämä kaksi toimintaympäristö erillään ja tarkastella niitä erikseen.

Aineisto litteroitiin Word-tiedostoon. Aineistoa tarkasteltiin ensin toisen tutkimusympäristön eli isä-taaperosirkus toiminnan näkökulmasta. Aineistosta nostettiin kaikkia niitä sanoja ja ilmaisuja, jotka vastasivat tutkimuskysymykseen ”Minkälaista tukea isä-taaperosirkuksen isät ovat saaneet toiminnasta?”. Kaikki samaan aihepiiriin sopivat sanat merkittiin samalla värillä,

eli koodattiin samaan aihepiiriin sopivat sanat ryhmiksi. Aihepiireiksi muodostui: isän ja lapsen välinen suhde ja yhdessä olo, arjen hallinta, vertaistuki ja kyvykkyys vanhempana.

Tämän jälkeen tarkastelin aineistoa toisen tutkimusympäristön eli varhaiskasvatuksen näkökulmasta. Aineistosta nostettiin kaikkia niitä sanoja ja ilmauksia jotka vastasivat toiseen tutkimuskysymykseen ”Millaisia kokemuksia osallistujilla on oman vanhemmuutensa tukemisesta varhaiskasvatuksessa?”. Tässä vaiheessa käytettiin edelleen koodausta apuna ja merkittiin kaikki samaan aihepiiriin sopivat sanat ja ilmaukset samalla värillä. Aineistosta muodostui kaksi teemaa, isän ja lapsen välinen vuorovaikutus ja isän osallisuus lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laatimiseen. Tämän jälkeen tarkasteliin kyselyn muita avoimia vastauksia ja nostettiin aineistosta esille asioita, jotka olivat mielenkiintoisia tämän tutkimuksen kannalta. Näitä esitellään opinnäytetyön tulokset osiossa.

6.5 Tutkimuksen eettisyys

Tutkimusta tehdessä yleisperiaate on, että tutkittavien yksityisyyttä suojellaan. (Kuula-Luumi, 2018) Tässä tutkimuksessa tutkittavien yksityisyyden suojasta pidettiin kiinni. Opinnäytetyöstä ei voida tunnistaa tutkittavia, eikä tutkimusta tehdessä kerätty mitään tausta- tai henkilötietoja. Tässä opinnäytetyössä ei myöskään tule ilmi kaupunkia eikä yksikköä, jossa tutkimus toteutettiin. Näin tutkittavien yksityisyyden suoja pystyttiin turvamaan täysin. Opinnäytetyön tutkimusta varten on haettu tutkimuslupa kaupungilta.

Tutkimukseen osallistuminen tulee olla vapaaehtoista ja tutkittavilla täytyy olla mahdollisuus kieltäytyä tai keskeyttää osallistuminen. (Kuula-Luumi, 2018) Tutkittaville kerrottiin opinnäytetyöstä ja suostumuksesta kysyttiin ensin suullisesti. Myöhemmin tutkittavat osoittivat suostumuksensa vastaamalla kyselyyn. Koska tutkimukseen osallistuminen tulee olla vapaaehtoista, kiinnitin erityistä huomiota ryhmän ohjaajana, että kaikilla on oikeus ja mahdollisuus kieltäytyä.

Tutkimuksen eettisyyttä tarkastellessa tulee ottaa huomioon, että tutkija tutkii tässä opinnäytetyössä omaa toimintaansa ohjaajana. Näin ollen tutkija ei ole puolueeton tarkastellessaan aineistoa ja tehdessään siitä johtopäätöksiä. Tämä vaati tutkijalta erityistä

huomiota analysointi vaiheessa ja kriittisyyttä omaa työtään kohtaan. Koska tutkimuksen kohderyhmä oli tutkijan ohjaama ja he olivat tutkijan asiakkaitani, täytyi painottaa opinnäytetyöhön osallistumisen vapaaehtoisuutta. Ryhmälle kerrottiin suullisesti, että kyselyyn vastaaminen on vapaaehtoista ja asiasta mainittiin myös sähköpostiviestissä sekä saatekirjeessä. (Liite 1)

7 Tulokset

Tässä luvussa esitellään opinnäytetyön tuloksia. Tuloksia esitellään aineistosta nousseiden teemojen kautta. Tulokset on jaettu kolmeen osioon: tulokset isä-taaperosirkus toiminnasta, tulokset varhaiskasvatuksesta ja muita tuloksia. Ensin esitellään isä-taaperosirkustoiminta ympäristön tulokset ja sen jälkeen tarkastellaan tuloksia varhaiskasvatuksen viitekehyksessä. Viimeisessä luvussa tarkastellaan tutkimuksessa nousseita muita tuloksia ja nostetaan tämän opinnäytetyön kannalta mielenkiintoisia poimintoja.

7.1 Tulokset isä-taaperosirkustoiminnasta

Tutkimuksen yksi tutkimustehtävistä oli selvittää minkälaista tukea osallistujat ovat saaneet isä-taaperosirkustoiminnasta. Kyselyn ensimmäinen kysymys ”Onko isä-taaperosirkusryhmään osallistuminen tukenut vanhemmuuttasi?” kartoitti isien saamaa tukea isä-taaperosirkuksesta. Tähän kysymykseen pystyi vastaamaan joko kyllä tai ei. Vastaajista neljä (4) vastasi kyllä ja yksi (1) vastasi ei. Kyselyn toiseen kysymykseen ”Minkälaista tukea olet saanut toiminnasta?” oli mahdollisuus vastata omin sanoin avoimeen vastauskenttään. Näistä vastauksista muodostui neljä teemaa: lapsen ja isän välinen suhde ja yhdessä olo, arjen hallinta, vertaistuki ja kyvykkyys vanhempana.

7.1.1 Isän ja lapsen välinen suhde ja yhdessäolo

Isät kokivat, että taaperosirkukseen osallistuminen on parantanut isien ja lapsien välistä suhdetta. Tutkittavat kokivat, että toimintaan osallistumisella on ollut myönteisiä vaikutuksia

lapsen ja isän väliseen vuorovaikutukseen. Vastaajat kertoivat, että isä-taaperosirkus on ollut heille tärkeä yhteinen harrastus, mikä on opettanut uusia tapoja viettää aikaa lapsen kanssa.

Kurssi on selvästi vahvistanut isä-poikasuhdetta, siten että se näkyy vuorovaikuttamisessa myös kotona.

Tutkittavat kertoivat, että yhteinen harrastus on mahdollistanut kahdenkeskistä aikaa isälle ja lapselle ilman toisen vanhemman läsnäoloa. Yli puolet kyselyyn vastaajista kertoi yhdessä olon ja yhteisen harrastuksen tukevan heidän vanhemmuuttaan.

On ollut mukavaa, kun on ollut ”oma juttu” pienen lapsen kanssa.

Uusia monipuolisia tapoja yhdessäoloon lapsen kanssa.

Yhdessä kahdestaan vietettyä aikaa.

7.1.2 Arjen hallinta

Osallistujat kertoivat, että isä-taaperosirkukseen osallistuminen on tuonut myös helpotusta ja tukea perheen arkeen. Moni vanhempi voi tarvita tukea arjen hallintaan pienen lapsen kanssa. Tutkimuksessa selvisi, että moni tutkittavista koki isä-taaperosirkus toiminnan antavan tukea myös toiminnan ulkopuolella. Tutkittavien kokemuksen mukaan isän ja lapsen yhteinen harrastus on tarjonnut myös omaa aikaa perheen äideille.

Illalla nukkumaan meno on sujunut mallikkaasti

Sirkus on ollut toki myös lepoetki lapsen äidille

Omaa aikaa lapsen äidille

Perheen hyvinvoinnin kannalta on tärkeää, että molemmilla vanhemmilla on myös omaa aikaa ja mahdollisuus levätä. Isät kokivat, että isän ja lapsen yhteinen harrastus on ollut hyvä tapa perheen äidin saada omaa aikaa. Tutkittavien kokemuksen mukaan Isä-taaperosirkus on tukenut isien vanhemmuutta ja perheen hyvinvointia myös toiminnan ulkopuolella.

7.1.3 Vertaistuki

Kyselyn vastauksista nousi isona teemana vertaistuen merkitys. Tutkittavat kertoivat isä-taaperosirkuksen tarjonnan vertaistukea omaan vanhemmuuteen. Isien kokemuksen mukaan ryhmässä jaetut kuulumiset ja kokemukset ovat olleet tärkeässä roolissa toiminnassa. Aineistosta nousi myös esille, kuinka on ollut mukavaa nähdä säännöllisesti muita samassa elämäntilanteessa olevia isejä. Myös ryhmän ilmapiirin koettiin olevan kannustava.

Lisäksi on ollut antoisaa nähdä säännöllisesti muita isiä ja vaihtaa kokemuksia rennossa ilmapiirissä vanhemmuudesta. Kurssin aikana monesta isässä ja lapsessa näki selvästi miten vuorovaikuttaminen ja luottamus kasvoi.

Ryhmässä oli kannustava ja innostava ilmapiiri. Toiminta oli omalla kohdalla ensimmäinen yhteinen lapsen kanssa tehtävä harrastus jossa ei ollut lapsen äiti mukana.

7.1.4 Kyvykkyys vanhempana

Tutkittavat kokivat, että isä-taaperosirkukseen osallistuminen on vahvistanut heidän itseluottamustansa vanhempana. Myös uudet taidot ja temput lasten kanssa on tukeneet isien vanhemmuuden kokemusta. Yksi vastaajista myös kertoi, kuinka toimintaan osallistuminen sai hänet tuntemaan itsensä vastuulliseksi vanhempana mahdollistaessaan perheen äidille omaa aikaa. Vanhemmuudessa on tärkeää kokea olevansa korvaamaton hoitaja lapselle. Aineiston perusteella isä-taaperosirkus on opettanut uusia tapoja ja keinoja olla yhdessä lapsen kanssa.

Toiminta ja temput ovat tietyllä tavalla vahvistaneet itseluottamusta ja taitoja tehdä lapsen kanssa yhdessä asioita.

Tämä sai tuntemaan itseni isänä vastuulliseksi ja koin olevani hyödyksi kun se mahdollistaa omaa aikaa lapsen äidille.

7.2 Tulokset varhaiskasvatuksen ympäristöstä

Tässä luvussa esitellään tutkimuksessa tutkitun toisen toimintaympäristön eli varhaiskasvatuksen tulokset. Kyselyssä kartoitettiin osallistujien saamaa tukea varhaiskasvatuksesta. Kysymykseen ”Oletko saanut tukea vanhemmuuteesi lapsesi varhaiskasvatuksesta?” pystyi vastaamaan joko kyllä tai ei. Kolme (3) vastaajista vastasi että, ei ole saanut tukea ja yksi (1) vastasi myönteisesti. Avoimeen kysymykseen ”Millaista tukea olet saanut varhaiskasvatuksesta?” vastasi vain kaksi vastaajista. Koska vastauksia saatiin vain kaksi, on nämä kaksi vastausta eritelty kahteen ”teemaan”. Vastauksien pohjalta muodostui kaksi teemaa: isän ja lapsen välinen vuorovaikutus ja isän osallisuus lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laatimiseen. Kyselyssä myös kysyttiin vastaajien toiveita siitä, miten varhaiskasvatus voisi ottaa paremmin isän näkökulman huomioon. Tähän kysymykseen ei valitettavasti tullut vastauksia.

7.2.1 Isän ja lapsen välinen vuorovaikutus

Toinen vastaajista nosti esille isän ja lapsen vuorovaikutuksen tukemisen. Varhaiskasvatuksessa lapsi opettelee vuorovaikuttamaan aikuisen kanssa ja ilmaisemaan tunteitansa. Joskus vanhemmat voivat tarvita tukea ja vinkkejä lapsen kanssa käytävään vuorovaikutukseen tai siinä voi ilmetä haasteita. Varhaiskasvatus tarjoaa eri menetelmiä lapsen ja vanhemman väliseen vuorovaikutukseen. Yksi kyselyn vastaajista koki, että varhaiskasvatus on tarjonnut vinkkejä vuorovaikutukseen lapsen kanssa, mikä on tukenut hänen vanhemmuuttaan.

Varhaiskasvatus opettaa lapselle nopeasti uusia hienoja taitoja. Lisäksi sieltä saa hyviä vinkkejä vuorovaikutukseen lapsen kanssa.

7.2.2 Isän osallisuus lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laatimiseen

Toinen vastaajista nosti varhaiskasvatussuunnitelman laatimiseen osallistumisen yhtenä menetelmänä vanhemmuutta tuettaessa. Hän kuiteinkin kertoi, ettei ole vielä osallistunut

lapsensa varhaiskasvatussuunnitelman laatimiseen. Varhaiskasvatussuunnitelman laatiminen yhdessä isän kanssa on yksi väylä työntekijälle tukea isien vanhemmuutta. Molemmilla vanhemmilla tulee olla mahdollisuus päästä keskustelemaan lapsen kehitykseen ja kasvuun liittyvistä asioista.

En ole itse vielä osallistunut vasu-keskusteluun. Sellainen on toki tulossa, ja jää nähtäväksi, miten se tukee vanhemmuutta

7.3 Muut tulokset

Tutkimuksen tavoitteena oli myös selvittää, kokevatko tutkittavat saaneensa tarpeeksi tukea omaan vanhemmuuteensa. Kyselyssä oli avoin kysymys ”Koetko, että olet saanut tarpeeksi tukea omaan isyyteesi?” Tähän kysymykseen vastasi kaikki viisi (5) vastaajaa. Vastaukset olivat monimuotoisia ja osa vaikeasti tulkittavia. Karkeasti jaoteltuna kaksi (2) vastaajaa koki saaneensa tarpeeksi tukea, kaksi (2) koki tuen olleen vähäistä ja yksi (1) ei osannut vastata. Tässä luvussa tarkastellaan aineistosta muutamaa mielenkiintoista ja tämän opinnäytetyön kannalta tärkeää vastausta.

On tärkeää, että isät saavat toteuttaa vanhemmuuttaan omalla tavalla. Äidin tulee antaa isälle tilaa toteuttaa omaa vanhemmuuttaan sekä antaa sille aikaa kehittyä. Yksi vastaajista kertoi saaneensa tukea paljon lähipiiriltänsä. Hän myös painotti, kuinka tärkeää on ollut saada toteuttaa vanhemmuutta omalla tavalla.

Olen onnellisessa asemassa että vaimoni, perheeni sekä ystävät ovat tarjonneet paljon tukea isyyteen. Ja tärkeintä on ollut että olen saanut tehdä isyyttä omannäköisesti ja sitä on nimenomaan tuettu

Tutkittavista yksi nosti äidin saaman tuen tukeneen myös hänen omaa vanhemmuuttaan. Hän kuitenkin mainitsi, että hänen saamansa tuki on ollut vähäistä, mutta ei kokenut tarvitsevansa erityistä tukea. Äidin saamasta tuesta on varmasti hyötyä koko perheelle. Olisi kuitenkin ihanteellista, että isä ja äiti saisivat tasapuolisesti yhtä paljon tukea vanhemmuuteensa.

Isyyteni saama tuki on ollut vähäistä. Toki en koe, että olisin erityistä tukea tarvinnutkaan. Olen yhdessä äidin kanssa opiskellut kaiken tarvittavan. Äidin saamasta tuesta on ollut suuri hyöty myös minulle.

Yksi vastaajista kertoi, että olisi kaivannut enemmän mahdollisuuksia osallistua kunnan järjestämiin harrastuskursseihin. Vain isille ja lapsille suunnattua toimintaa on verrattain vähemmän. Isien vertaisryhmät ovat olleet todella suosittuja ja niitä varmasti kehitetään jatkossa enemmän.

Olisin toivonut enemmän mahdollisuuksia kunnan järjestämille harrastuskursseille. Koronan aiheuttamat vaikeudet saatavuuteen toki ymmärtää.

8 Johtopäätökset

Tämän opinnäytetyön tutkimuksen perusteella isä-taaperosirkukseen osallistuneet isät ovat saaneet tukea omaan vanhemmuuteensa toiminnasta. Tuki on näyttäytynyt isän ja lapsen välisen suhteen parantumisena ja yhdessä olon lisääntymisenä. Toiminta on tukenut myös perheiden arjenhallintaa. Tuki kotona on näyttäytynyt äidin saamana omana aikana ja nukkumaan meno on sujunut paremmin toiminnan jälkeen. Kyselyyn vastanneet isät kertoivat myös oman itsetuntonsa parantuneen vanhempana toiminnan aikana. Toiminta on tukenut myös isien kokemusta itsestään vastuullisena vanhempana, kun hän on pystynyt mahdollistamaan perheen äidille omaa aikaa ja mahdollisuuden levätä. Vastaajat kokivat toiminnan myös tarjonneen vertaistukea vanhemmuuteen.

Tämän tutkimuksen perusteella varhaiskasvatuksesta on saatu jonkin verran tukea. Yksi neljästä vastaajasta vastasi saaneensa tukea varhaiskasvatuksesta omaan vanhemmuuteensa. Kuitenkin kaksi vastaajista kertoi keinoja, miten tuki on näyttäytynyt. Vastauksissa mainittiin isän ja lapsen vuorovaikutuksen tukeminen ja isän osallistuminen varhaiskasvatussuunnitelman laatimiseen. On kuitenkin hyvä todeta, etteivät kaikki vastanneista välttämättä osanneet nimetä millä tavoin heidän vanhemmuuttaan on tuettu.

Taru Liukkonen (2018) oli opinnäytetyössään tutkinut kasvattajien näkemyksiä isyyden tukemisesta varhaiskasvatuksessa. Tutkimuksen perusteella isän ja lapsen välisen vuorovaikutuksen tukeminen nähtiin yhtenä keinona tukea isien vanhemmuutta. Tutkimuksessa oli myös selvitetty, minkälaisissa tilanteissa isyyttä voitaisiin tukea. Tulosten perusteella vasu-keskustelu nähtiin yhtenä tilanteena. Tutkimuksessa selvisi myös, että äidin tukeminen koettiin helpompana, kuin isien tukeminen.

Opinnäytetyössä selvitettiin myös kokevatko isät saaneensa tarpeeksi tukea omaan isyyteensä. Kaksi (2) vastaajaa koki saaneensa tukea tarpeeksi vanhemmuuteensa ja kaksi (2) vastaajaa ei ollut saanut tukea tarpeeksi. Yksi (1) vastaajista ei osannut vastata tähän kysymykseen. Koska tämän tutkimuksen aineisto on niin pieni, ei tuloksia tarkastella prosentuaalisesti. Elina van den Arend ja Jenni Liukkonen (2009) ovat tutkineet opinnäytetyössään isyyttä ja varhaista vuorovaikutusta. Opinnäytetyön yksi tutkittavista näkökulmista oli isien kokemukset tuen saannista. Tulosten mukaan 57 % iseistä oli oman kokemuksensa mukaan saanut tarpeeksi tukea isyyteen vaimolta, sukulaisilta, kavereilta ja neuvolasta. Sen sijaan 29 % iseistä vastasi, ettei ole saanut tarpeeksi tukea isyyteensä. Nämä 29 % olisivat kaivanneet enemmän vertaistukea isyyteensä. (Van den Arend & Liukkonen, 2009, s. 52)

Tässä tutkimuksessa myös selvisi, että on tärkeää antaa isälle tilaa toteuttaa vanhemmuuttaan omalla tavalla. Usein äidit voivat automaattisesti ottaa suuremman siivun vanhemmuudesta. Vastauksista myös selvisi, että tutkittavat kaipasivat enemmän harrastuksia, jotka on tarkoitettu vain isälle ja lapselle.

9 Pohdinta

Opinnäytetyön tutkimustehtävä oli tutkia isä-taaperosirkuksen isien kokemuksia oman vanhemmuutensa tukemisesta isä-taaperosirkus ryhmässä sekä varhaiskasvatuksessa. Tutkimuksen tavoitteena oli saada laajempi tietämys isien kokemusten pohjalta vanhemmuuden tukemisesta, sekä selvittää kokevatko he saaneensa tarpeeksi tukea omaan vanhemmuuteensa. Tutkimuksessa saatiin tuloksia isien kokemuksista isä-taaperosirkus toimintaan osallistumisesta sekä varhaiskasvatuksen asiakkaina. Valitettavasti

varhaiskasvatuksen toimintaympäristöön liittyviä vastauksia saatiin vähemmän kuin oli tarkoitus. Tutkimuksen tavoite kuitenkin saavutettiin ja saatiin uutta tietoa isien kokemuksista ja ajatuksista isyyden tukemisesta.

Tämän opinnäytetyön prosessi lisäsi omaa tietämystäni sekä ammatillista kasvuani. Oli antoisaa kuulla isien kokemuksia ja ajatuksia, sekä ikään kuin antaa heille ääni ja mahdollisuus tuoda omia mielipiteitä esille. Opinnäytetyötä oli mielekästä tehdä koska aihe oli itselle niin tärkeä ja myös yhteiskunnallisesti ajankohtainen. Aihetta olisi ollut mielenkiintoista tutkia isommassa mittakaavassa ja kuulla suuremman joukon kokemuksia. Tähän opinnäytetyöhön kuitenkin sopi tämä laajuus.

Opinnäytetyön eettisyyttä tarkastellessa on hyvä muistaa, että toteutin tutkimuksen ryhmälle, jossa toimin itse ohjaajana. Tein parhaani, ettei tämä vaikuttaisi tutkittaviin ja näin ollen tutkimuksen tuloksiin. Koko tutkimuksen ajan painotin tutkimukseen osallistumisen vapaaehtoisuutta. En missään nimessä halunnut, että oma asemani ohjaajana vaikuttaisi vastausten määrään tai laatuun.

Tutkimusta tehdessäni pohdin omaan ammattiosaamistani vanhemmuutta tuettaessa tulevana varhaiskasvatuksen opettajana. Taru Liukkosen (2018) opinnäytetyössä selvisi, että työntekijät kokivat äidin tukemisen helpompana kuin isän. Johtuisiko tämä siitä, että alitajuntaisesti edelleen ajattelemme äidin olevan enemmän kiinnostunut lasta koskevista asioista ja siksi äitiin on joskus helpompi ottaa kontaktia. Vaikka tämän tutkimuksen perusteella isien kokemusta varhaiskasvatuksen antamasta tuesta ei voida yleistää, tuloksista kuitenkin paistaa isien vähäinen rooli yhteistyössä. Yhteiskuntamme on aina korostanut äitien merkitystä enemmän kuin isän ja isyyden rooli on ennen ollut varsin kapea. Nykyään muutosta on näkyvissä ja perhepoliittiset muutokset varmasti edistävät muutosta entisestään. Haluan itse tulevana varhaiskasvatuksen opettajana kantaa oman korteni kekoon ja tukea ja osallistaa molempia vanhempia tasavertaisesti. Toivon, että joskus tulevaisuudessa puhumme vain vanhemmuudesta erittelemättä vanhemman sukupuolta ja kaikki vanhemmat nähtäisiin tasavertaisina.

Lähteet

- Eerola, P. & Mykkänen, J. (2014). *Isän kokemus*. Gadeamus Oy.
- Halme, N. (2009). *Isän ja leikki-ikäisen lapsen yhdessäolo* [Väitöskirja, Tampereen yliopisto] Terveyden ja hyvinvoinnin laitos.
<https://www.julkari.fi/bitstream/handle/10024/79997/6e0e50cf-1e85-4a5c-8a32-530ff3a8c7f5.pdf?sequence=1&isAllowed=y>
- Helenius, A. & Lummelahti, L. (2018). *Varhaiskasvatus- perusteita*. Books on demand,
- Hirsijärvi, S., Remes, P. & Sajavaara. (2008). *Tutki ja kirjoita*. Otava.
- Hyttinen, H., Kakko, S-C., Karkkola, P. & Åstrand, R. (2011). *Sosiaalisen sirkuksen hyvien käytäntöjen opas*. Tutkivan teatterityön keskus.
- Kajaanin ammattikorkeakoulu (n.d.) *Teemoittelu*.
<https://www.kamk.fi/fi/opari/Opinnaytetyopakki/Teoreettinen-materiaali/Tukimateriaali/Laadullisen-analyysi-ja-tulkinta/Teemoittelu>
- Katajisto, K., Laitinen, A., Lappeteläinen, H. & Pitkänen, I. (2020). *Isä työkirja*. Grano Oy.
- Ammattikorkeakoulujen rehtorineuvosto Arene ry. (2020). *Ammattikorkeakoulujen opinnäytetyöiden eettiset suositukset*. Noudettu osoitteesta http://www.arene.fi/wp-content/uploads/Raportit/2020/AMMATTIKORKEAKOULUJEN%20OPINN%C3%84YTE%20T%C3%96IDEN%20EETTISET%20SUOSITUKSET%202020.pdf?_t=1578480382
- Kari Katajisto, A. L. (2020). *Isä työkirja*. Vaasa.
- Tutkimuseettinen neuvottelukunta. (2012). *Hyvä tieteellinen käytäntö ja sen loukkausepäilyjen käsitteleminen Suomessa*. Noudettu osoitteesta <https://tenk.fi/fi/ohjeet-ja-aineistot/HTK-ohje-2012>
- Tutkimuseettinen neuvottelukunta. (2019). *Ihmiseen kohdistuvan tutkimuksen eettiset periaatteet ja ihmistieteiden eettinen ennakoarviointi Suomessa*. Noudettu osoitteesta https://tenk.fi/sites/tenk.fi/files/Ihmistieteiden_eettisen_ennakoarvioinnin_ohje_2019.pdf
- Kalland, M., Salo, S. (2020) *Vanhemmudentukeminen vauva- ja lapsiperheissä*.
- Kemppinen, P., Rouvinen-Kemppinen, K. (2004). *Lasten kasvatuksen aarrearkku*.

Korhonen, S., Holopainen, L. (2015). *Vanhempana vahvemmaksi- kohti myönteistä vuorovaikutusta*. Grano Oy.

Kulttuuri Tampere. (10.8.2012). *Isä-vauva-sirkus* [video]. YouTube.
<https://www.youtube.com/watch?v=ri2EePwA7Gw>

Kuula-Luumi, A. (2018) *Eettiset periaatteet ihmistieteissä*. Tenk.
https://www.tenk.fi/sites/tenk.fi/files/Arja_Kuula-Luumi_291018.pdf

KvaliMOTV. (n.d.) Teemoittelu. https://www.fsd.tuni.fi/menetelmaopetus/kvali/L7_3_4.html

KvantiMOTV. (2018). Kyselylomakkeen laatiminen.
<https://www.fsd.tuni.fi/menetelmaopetus/kyselylomake/laatiminen.html>

Lastensuojelulaki 417/2007. <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2007/20070417>

Liukkonen, T. (2018). *Isyyden tukeminen varhaiskasvatuksessa* [Opinnäytetyö, Jyväskylän ammattikorkeakoulu] <https://urn.fi/URN:NBN:fi:amk-2018121822225>

Lähteenmäki, M. (2021) *Keneen tukeutua isäksi tultua?* [Väitöskirja, Turun yliopisto]
<https://www.utupub.fi/bitstream/handle/10024/152664/Annales%20B%20557%20Lähteenmäki%20DISS.pdf?sequence=1&isAllowed=y>

Kalland, M. & Salo, S. (2020) *Vanhemmuuden tukeminen vauva- ja lapsiperheissä*.
Lääketieteellinen aikakauskirja Duodecim (8/2020)
<https://www.duodecimlehti.fi/duo15527>

MLL. (2021) *Lapsen ja vanhemman varhainen vuorovaikutus*
<https://www.mll.fi/vanhemmille/tietoa-lapsiperheen-elamasta/vanhemmuus-ja-kasvatus/lapsen-ja-vanhemman-varhainen-vuorovaikutus/>

Puura, K., Hastrup, A. (2021) *Varhainen vuorovaikutus*. THL.
<https://thl.fi/fi/web/lastenneuvolakasikirja/terveystarkastusten-menetelmat/psykososiaalinen-kehitys/vavu>

Sosiaali- ja terveysministeriö (13.1.2022). *Perhevapaaudistus tähtää molempien vanhempien perhevapaiden käyttöön*. <https://stm.fi/perhevapaaudistus>

Suomen nuorisosirkusliitto. (n.d.). *Mitä on sosiaalinen sirkus?* Haettu 20.1.2022 osoitteesta
https://snsl.fi/sosiaalinen-sirkus/#.YeVsCC0vH_Q

Valkoma, J. (2016) *Sosiaalinen sirkus-pilottihanke* [Opinnäytetyö, Satakunnan ammattikorkeakoulu] <https://urn.fi/URN:NBN:fi:amk-2016112316997>

Van den Arend, E. & Liukkonen, J. (2009). *Isän syli - Tutkimus isyydestä ja varhaisesta vuorovaikutuksesta*. [Opinnäytetyö, Saimaan ammattikorkeakoulu] <https://urn.fi/URN:NBN:fi:amk-200911246025>

Varhaiskasvatuslaki 508/2018. <https://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2018/20180540>

OPH. (2018) *Huoltajien kanssa tehtävä yhteistyö*.

Kysely vanhemmuuden tuesta isä-taaperosirkuksessa ja varhaiskasvatuksessa.

Olen Nelli-Lotta Hietaniemi ja opiskelen sosionomiksi Hämeen ammattikorkeakoulun Hyvinvointiosaamisen yksikössä. Teen opinnäytetyötä vanhemmuuden tukemisesta isä-taaperosirkuksessa ja varhaiskasvatuksessa. Kysely sisältää kysymyksiä varhaiskasvatuksen ympäristöstä (kohdat 3, 4 ja 5). Vastaa näihin kysymyksiin vain jos olet varhaiskasvatuksen asiakas. Tämä kysely on osa opinnäytetyötäni ja sen pohjalta saatuja vastauksia tullaan käyttämään vain tässä opinnäytetyössä.

Opinnäytetyön tarkoituksena on tutkia isä-taaperosirkus ryhmän isien kokemuksia oman vanhemmuutensa tuesta. Isien kokemuksia on tutkittu verrattuna vähän ja siksi haluan tutkia aihetta isien näkökulmasta. Vanhemmuuden tuen osa-alueita ovat esimerkiksi vuorovaikutussuhteen tukeminen, apu arjen hallinnassa, keskustelu, vertaistuki ja järjestetty toiminta lapselle ja vanhemmalle.

Pyydän sinua vastaamaan tähän kyselyyn 4.4.2022 mennessä. Kyselyyn vastaaminen vie 5-10 minuuttia ja sen voi tehdä täysin anonymisti. Kyselyssä ei kerätä mitään henkilötietoja.

Opinnäytetyöhön osallistuminen on vapaaehtoista ja aineistoa käsitellään luottamuksellisesti ja hyväntieteellisen käytännön mukaisesti. Aineistosta ei voida tunnistaa yksittäisiä vastaajia. Vastaamalla kyselyyn annat minulle luvan käyttää vastauksia opinnäytetyössäni. Valmis opinnäytetyö tullaan julkaisemaan Theseuksessa.

1. Onko isä-taaperosirkus ryhmään osallistuminen tukenut vanhemmuuttasi? *

Kyllä

Ei

2. Minkälaista tukea olet saanut toiminnasta?

3. (Vastaa, jos olet varhaiskasvatuksen asiakas) Oletko saanut tukea vanhemmuuteesi lapsesi varhaiskasvatuksesta/päiväkodista?

Kyllä

En

4. (Vastaa, jos olet varhaiskasvatuksen asiakas) Minkälaista tukea olet saanut varhaiskasvatuksesta/päiväkodista?

5. (Vastaa, jos olet varhaiskasvatuksen asiakas) Miten toivoisit, että isän näkökulma otettaisiin huomioon varhaiskasvatuksessa/päiväkodissa?

Kirjoita vastaus

6. Koetko, että olet saanut tarpeeksi tukea omaan isyyteesi?

Kirjoita vastaus

7. Mitä muuta haluat sanoa aiheesta?

Kirjoita vastaus

Tämä ei ole Microsoftin luomaa tai suosittelemaa sisältöä. Lähettämäsi tiedot lähetetään lomakkeen omistajalle.

 Microsoft Forms

LIITE
AINEISTONHALLINTASUUNNITELMA

Opinnäytetyön nimi: Vanhemmuuden tukeminen isä-taaperosirkus ryhmässä ja varhaiskasvatukssa- isien kokemuksia

Opinnäytetyön tekijä(t):Nelli-Lotta Hietaniemi

AINEISTON HANKINNAN MENETELMÄT JA AINEISTON MUOTO

- Aineisto kerätään isä-taaperosirkus ryhmän izeiltä.
- Aineisto kerätään sähköisellä kyselyllä.
- Analysoitava aineisto tulee olemaan teksti muodossa.
- Aineistossa ei kerätä tutkittavien henkilö- tai taustatietoja.

1 AINEISTOJEN SÄILYTYS OPINNÄYTETYÖPROSESSIN AIKANA

- Tutkimusaineisto säilytetään opinnäytetyön tekijän henkilökohtaisella p-asemalla.
- Aineistoa pääsee käsittelemään vain opinnäytetyön tekijä.

2 AINEISTOJEN KÄSITTELY OPINNÄYTETYÖN VALMISTUTTUA

- Opinnäytetyössä kerättyä aineistoa käytetään vain tässä opinnäytetyössä ja tutkimuksessa.
- Opinnäytetyön valmistumisen jälkeen aineisto tuhotaan 1 vuoden kuluttua opinnäytetyön hyväksymispäivästä. Tähän asti aineistoa säilytetään tutkimuseettisiä periaatteita noudattaen ja niin, että aineisto on vain tutkijan/opiskelijan saavutettavissa.